

خداوند در انجیل خودش را به عنوان يك خدای مهربان به ما شناسانید. خداوند يك قلب پر از محبت برای ما انسانها دارد که ما نه لایق این محبت هستیم و نه خداوند برای این محبت دنبال دلیل می‌گردد. حتی وقتی ما گناهکار نیز هستیم از محبت او چیزی دریغ نمی‌شود، و زمانی که ما گناهان خود را بشناسیم و به آنها اقرار کنیم، او از طریق پسر خودش عیسی مسیح می‌خواهد که ما را ببخشد. حتی عیسی به دنبال گناهکاران بزرگ رفت و آنها را به سوی خود فرا خواند تا آنها را نجات دهد. این محبت عمیق خداوند که او آن را از طریق عیسی مسیح به ما نشان داد در واقع يك نشانه‌ای از ایمان مسیحی می‌باشد.

ولی از طرفی خداوند هیچ اجباری را به کار نمی‌گیرد تا انسانها این محبت و لطف را قبول کنند و ایمان بیاورند! خداوند به مردم آزادی "نه" گفتن را هم می‌دهد. برای شناخت محبت خدا نسبت به خودمان نباید این را در نظر بگیریم که آیا وضع ما در حال حاضر و در این دنیا خوب است یا خیر، بلکه ما محبت او را می‌توانیم از این طریق متوجه شویم که او پسر خود را برای ما فرستاد تا ما به حیات جاودان برسیم و او ما را به سوی آسمان هدایت می‌خواهد بکند. ولی با تمام این سخنان ما باید نسبت به هر چیز خوبی که در زندگی داریم شکرگزار بوده و اجازه داریم از خداوند بابت هر چیز خوبی درخواست کنیم، هم برای خود و هم برای دیگران.

(یوحنا ۳؛ ۱۶) عیسی فرمودند: خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردهد بلکه حیات جاودانی یابد.

(رومیان ۵؛ ۸) لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد.

(۱ یوحنا ۴؛ ۹، ۱۰) یوحنا رسول می‌نویسد: و محبت خدا به ما ظاهر شده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان فرستاده است تا به وی زیست نماییم. و محبت در همین است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما را محبت نمود و پسر خود را فرستاد تا كفاره گناهان ما شود.

- خداوند انسانها را بدون هیچ دلیل و برهانی دوست دارد.
- از روی محبت، خداوند با ما سخن می‌گوید، بلکه او از نفس خود در ما دمیده است و تکه‌ای از خود را در قلب ما نهاده و همیشه و همیشه ما را فرا می‌خواند تا به سوی او و اجتماع او بازگردیم.
- او از روی محبت، زمانی را از شکوه خداوندی خود دست کشید و بروی زمین به عنوان پسر زندگی کرد و همه توانستند او را ببینند که به عنوان يك انسان به دنیا آمد. (کریسمس)
- از روی محبت، پسر خداوند عیسی مسیح گناهان همه عالم را به گردن گرفت و مجازات گناهی را که ما انجام داده بودیم و لایق مرگ بودیم را پذیرفت. عیسی بخاطر گناهان ما به صلیب کشیده شد. او خود را بروی صلیب برای ما قربانی کرد تا ما بخشش گناه خود را بدست آوریم. عیسی (قربانی) بره خداوند است. او با خون خود و مرگش ما را از گناه باز خرید و از مرگ و شیطان رهایی داد. عیسی ناجی و رهای بخش ماست. (جمعه سیاه، استرن)
- پس بنابراین صلیب به نوعی نشانه‌ای برای عدالت خداوند در برابر گناه است و همچنین نشانه‌ای محبت او نسبت به ما - در واقع به طور همزمان نشانه‌ای از مرگ و زندگی می‌باشد.
- خون عیسی از روی محبت و برای عهده جدید جاری شد، تا ما وارثان زندگی جاودان شویم. (متی ۲۶؛ ۲۷ / تیتوس ۳؛ ۷-۴) عیسی بنده رنجور و عادل خداوند است که جان خود را برای قوم خود فدا کرد. (اشعیا ۵۳)
- عیسی از روی محبت برای ما آمد تا با رنج و مرگ خود به ما خدمت کند. (متی ۲۰؛ ۲۸)
- عیسی با زندگی معصومانه و فروتنانه خود عدالت خداوند را جاری کرد و به ما محبت را هدیه داد. با این کار عیسی ما نیز در محضر عدل خداوند نیازی نداریم نگران مجازات بوده و بترسیم. (رومیان ۳؛ ۳۰-۲۳)
- عیسی به عنوان شبان خوب و از روی محبت، جان خود را برای گوسفندان فدا کرد. (یوحنا ۱۰؛ ۱۱)
- عیسی محبت بزرگی داشت، او جان خود را برای دوستانش و برای ما فدا کرد. (یوحنا ۱۵؛ ۱۳)
- عیسی از روی محبت و برای تسلی به ما و نجات ما، خود را پشتیبان تمام رنجورها و مردگان قرار داد و برای همه زمانها. (متی ۵؛ ۴)

عیسی در برابر پدر و از روی محبت نسبت به ما فروتنی و فرمان برداری را به کمال رساند تا خواست پدر که همان رهایی ما بود، به انجام رسد. او تکلیفی که به عهده داشت به صورت کامل به انجام رساند و پیشگویی پیامبران را در مورد نجات و مسیح، تحقق بخشید. (یوحنا ۶؛ ۴۰-۳۸ / متی ۲۶؛ ۳۹)

- خداوند از روی محبت تمام قدرت و جلال خود را در این راستا هدایت کرد تا با ما عهدی غیر قابل فسخ ببندد، و به آن عهد وفادار می ماند و آن را به کمال می رساند. او ما را به غسل تعمید فرا خوانده است. در غسل تعمید ما پیمان می بندیم برای بخشش گناهان، نجات و رستخیز از مرگ و حیات جاودان و باید سرنوشت خود را به این عهد واگذار کنیم. ما اجازه داریم در مورد نجات و شفای خود آگاهی داشته باشیم و همچنین بدانیم که به آسمان خواهیم رفت. و اجازه داریم به خداوند راجع به عهد خود یادآوری کنیم و در کنار او برای این پیمان کار کنیم (تبلیغ کنیم).
- خداوند از روی محبت به ما این وعده را داده که همه دعاهایی که ما به نام پسر او می کنیم را پدران گوش کند. (یوحنا ۱۶؛ ۲۳، ۲۴)

(رومان ۸؛ ۳۸-۳۹) یقین می دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه رؤسا و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده و نه بلندی و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت که ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد.

در جواب محبت خداوند، ما نیز باید به او محبت کنیم

یوحنا رسول نوشته است: عزیزان! همانطور که خداوند به ما محبت کرد، ما نیز می بایست نسبت به یکدیگر محبت داشته باشیم. و هر کس در محبت بماند، او در (راه) خدا مانده است و خداوند در اوست. بگزارید به خودمان محبت کنیم، چرا که او اول به ما محبت نمود. و این همان محبت نسبت به خداست، که ما فرمان های او را نگاه داریم. - فرمانهای او را از روی محبت نگاه داریم و نه از روی ترس از مجازات خداوند. (۱ یوحنا ۴؛ ۱۶، ۱۹ / ۵، ۳)

عیسی فرمودند: اینکه خداوند خدای خود را از صمیم قلب و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبت نما. این است حکم اول و اعظم. و دوّم مثل آن است، یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما. بدین دو حکم، تمام تورات و صُحُف انبیا متعلق است. (متی ۲۲؛ ۴۰-۳۷) و این حکم من است که همانطور که من شما را محبت می نمایم، شما نیز به یکدیگر محبت نمایید. (یوحنا ۱۵؛ ۱۲)

محبت نسبت به خداوند و هم نوعان، در واقع بیان همان پندار نیک، گفتار نیک و کردار نیک است. و همه اینها از ایمان شکل می گیرد و اینها میوه ها و ثمره درخت ایمان است که انتظار می رود به بار آید. (متی ۷؛ ۲۱-۱۲ / متی ۱۲؛ ۳۳)

پولوس رسول می نویسد: محبت به دیگران بدی نمی کند و این تحقق ده فرمان است. (رومان ۱۳؛ ۱۴-۸)

در نامه اول به قرنتیان فصل ۱۳ او می نویسد: محبت حلیم و مهربان است؛ محبت حسد نمی برد؛ محبت کبر و غرور ندارد؛ رفتار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی شود؛ خشم نمی گیرد و سوءظن ندارد؛ از ناراستی خوشوقت نمی گردد، ولی با راستی شادی می کند؛ در همه چیز صبر می کند و همه را باور می نماید؛ در همه حال امیدوار می باشد و هر چیز را متحمل می باشد. محبت هرگز ساقط نمی شود... این سه چیز باقی است، یعنی ایمان و امید و محبت. اما بزرگتر از اینها محبت است.

دیتلف لوده